

Uanset om det er det sociale system, om det er skattesystemet, om det drejer sig om bopælspligt, om det drejer sig om hektarstøtte eller andet, synes vi virkelig, det er en meget dårlig idé, at der snydes med offentlige midler. Det, der så er problemet, er: Hvordan finder vi en balance? Hvordan sikrer vi, at vi kan få et samfund, hvor der ikke kan ske snyderi, samtidig med at vi kan få et samfund, hvor der ikke forekommer overvågning?

Det oplæg, som nu er fremlagt fra socialministerens side, er efter min bedste overbevisning et alt for stort skridt. Vi anerkender i SF, at man forsøger at fastsætte nogle rammer, men de rammer er meget vide.

Således som jeg i hvert fald kan fortolke lovforslaget, kan man, når der opstår en sag om tilbagebetaling af ydelser, uden samtykke fra den pågældende bede om udtalelser fra pædagogen, sygeplejersken og alle de mennesker, der har et arbejde, som kræver en meget høj grad af tillid mellem den formodede bedrager og det frontpersonale, som i øvrigt skal varetage barnets tarv, sundheden osv. Det kommer der nogle voldsomme konflikter ud af, og her mener jeg, lovforslaget går alt, alt for langt. Om end hr. Karsten Nonbo siger, det er naivt, når Socialrådgiverforeningen påpeger, at det vil give et voldsomt tillidsbrud, så tror jeg, at med dette lovforslag er der en gruppe i det danske samfund, der virkelig vil blive overvåget.

Jeg har på et tidligere tidspunkt under debatten her nævnt, hvilken enormt spændende forespørgselsdebat vi i 2000 havde om overvågningssamfundet. Der var ikke et øje tørt, vi syntes virkelig alle sammen, at det var en meget principiel og ideologisk debat, vi havde, og derfor er det en utrolig skuffelse, at socialministeren i forsøget på at komme med nogle regler i den grad overskrider grænserne.

Jeg har nævnt spørgsmålet om, hvorvidt man i disse situationer virkelig kan forlange, at pædagoger og sygeplejersker skal bryde deres tavshedspligt. Tavshedspligten kan risikere at blive brudt i langt højere grad, fordi man skal videregive oplysninger. Videregivelse af oplysninger til andre myndigheder bliver det centrale, og værdien af tavshedspligten bliver begrænset for disse mennesker, der er i en socialt usikker position. Det er det ene.

Kl. 20.20

Det næste er: Hvad er det for en konflikt, vi kommer til at få? De mennesker, som har brug for støtte fra det offentlige, de mennesker, som

har brug for, at pædagogen i daginstitutionen, sundhedsplejersken og hjemmehjælperen er støtter og er personer, som de rent faktisk kan føle tryk ved – disse mennesker, som i øvrigt har brug for offentlig hjælp og bistand, løber nu en risiko for at blive anmeldt for grov uagtsomhed, hvis de ikke har forstået, hvad det er, det handler om.

Jeg har flere gange forsøgt at få de borgerlige ordførere til at forklare mig: Må man som enlig mor have et seksualliv? Fru Charlotte Dyremose sprang lige i vandet, men det forsøg på at lave nogle afgrænsninger, som fru Charlotte Dyremose kom frem til, har ikke desto mindre medført, at der er mennesker, der må betale børnetilskud tilbage. De afgrænsninger, som fru Charlotte Dyremose forsøgte at komme frem til, er ikke afgrænsninger, der holder vand ude i den enkelte kommune, for der er kommuner, der simpelt hen ikke mener, at man må have en kæreste overnattende ret meget mere end et par gange om måneden. Men man får bare ikke at vide, hvor meget han må overnatte.

Jeg synes, vi i udvalgsbehandlingen skal prøve at finde ud af: Må han overhovedet overnatte og i givet fald hvor meget? Skal han have sin egen faste lejlighed, eller skal det være en fremlejlighed, hvor han lejer nogle værelser ud i sin lejlighed? Der er en lang række usikkerhedsmomenter, og hvis fru Charlotte Dyremose ikke rigtig kender til den type eksempler, vil jeg meget gerne disse op med dem under udvalgsarbejdet.

SF synes ikke, at det, man er kommet med, er godt nok. Vi kan ikke støtte forslaget, men vi har selv et beslutningsforslag, som skal behandles om lidt. Det bliver formentlig af gode grunde en ganske kort behandling, men ikke desto mindre tror vi ikke, at forslaget her vil fremme tilliden hos de mennesker, det går ud over. Vi tror, de vil opleve, at de bliver overvåget, og som fru Line Barfod så klart nævnte før: Hvem er det, der ikke bliver overvåget? Herinde har vi folk, som med grov uagtsomhed, hvad ved jeg, klart tilsidesætter nogle offentlige regler, og hvor der klart sker snyd, men lovforslaget her går direkte mod dem, som har brug for offentlig hjælp.

Formanden:

Fru Charlotte Dyremose for en kort bemærkning, idet jeg dog ikke skal skjule, at de emner, der diskuteres her, nok i særlig grad er velegnede til udvalgsarbejdet. Hvis ordførerne vil iagttage det, ville jeg være glad.